

Sygn. akt II CSK 227/09

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K.D.
przeciwko "A." - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 sierpnia 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 października 2008 r., sygn. akt [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,
- 2) oddala wniosek o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu,
- 3) zasądza od powoda na rzecz pozwanego 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, dalej idący wniosek oddala.

Uzasadnienie

W związku ze skargą kasacyjną powoda K.D. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 października 2008 r. należy podnieść, co następuje:

Jak wynika z art. 398¹ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna może być wniesiona od prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania, wydanego przez sąd drugiej instancji. Oznacza to, że podstawą skargi kasacyjnej może być dokonane przez sąd drugiej instancji naruszenie prawa materialnego lub procesowego. Skarżący nie podnosił żadnych zarzutów naruszenia prawa przez Sąd Apelacyjny. Podstawą skargi kasacyjnej był bowiem zarzut naruszenia art. 46 § 1 w związku z art. 77 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) przez rozpoznanie sprawy przez sędziego Sądu Rejonowego, delegowanego do orzekania w Sądzie Okręgowym, w sytuacji, w której w aktach sprawy nie było oryginalnego odpisu delegacji lub kopii delegacji ze stwierdzeniem jej zgodności z oryginałem, a znajdowała się w aktach wyłącznie kserokopia tego dokumentu bez żadnego poświadczenia, co spowodowało nieważność postępowania. Drugim zarzutem był zarzut naruszenia art. 244 § 1 k.p.c. przez przyznanie waloru dokumentu niepoświadczonej kopii delegacji sędziego. Zarzuty te, nie dość, że oparte na nieporozumieniu, dotyczą wyłącznie postępowania przed sądem pierwszej instancji. Zarzut uchybień procesowych popełnionych przez Sąd pierwszej instancji tymczasem uchyla się spod ocen Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym, a uchybienia te powinny być podnoszone w apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 350/07, niepubl.).

W świetle powyższego należy zatem uznać, że nie jest dopuszczalna skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzutach naruszenia prawa procesowego przez sąd pierwszej instancji. Skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Niezależnie od tego Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że dopuszczalne jest delegowanie sędziego sądu niższej instancji do orzekania w sądzie wyższego rzędu. Orzekanie przez sędziego w innym sądzie niż wyznaczonym w akcie

powołania na stanowisko sędziowskie możliwe jest w razie delegowania sędziego w trybie określonym w przepisach ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Delegowanie to przybiera postać dokumentu, który pozostaje w aktach personalnych sędziego. Kopie tego dokumentu powinny znajdować się w aktach spraw, w których orzeka sędzia delegowany, dla wykazania jego uprawnień do orzekania w innym sądzie. W żadnym jednak wypadku te kopie, zwykle kserokopie, nie stanowią dowodu w sprawie, bowiem nie służą wykazaniu okoliczności faktycznych podnoszonych przez strony w postępowaniu. Rygory dotyczące poświadczania kopii dokumentów dotyczą zaś tylko takich dokumentów, które stanowią dowód w sprawie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej został odrzucony. Wniesienie skargi kasacyjnej, podlegającej odrzuceniu, nie jest bowiem udzieleniem pomocy prawnej, której kosztami należy obciążać Skarb Państwa.